

OSNOVNI SUD U GNJILANU

P.Kr. 135/15

Datum: 11. novembar 2015.

Objavljene presude možda nisu pravosnažne i mogu biti predmet žalbi u skladu sa važećim zakonom.

U IME NARODA

Osnovni sud u GNJILANU, u pretresnom veću sastavljenom od sudije EULEX-a Vitora Huga Pardala kao predsednika veća, sudije EULEX-a Radostina Petrova i kosovskog sudije Afrima Shale kao članova veća i sudskog zapisničara Muhameta Musliua, u krivičnom predmetu protiv:

LJ, nadimak N, od oca XX i majke XX, rođenog XX u xx, Srbija, muškog pola, sa prebivalištem u XX,, Kosovo, kosovski Albanac, sa srpskim i kosovskim državljanstvom, potonje sa identifikacionim brojem XXX i brojem pasoša KXXX, u sudskom pritvoru od 10. januara 2014;

koji je se po optužnici terete za sledeća krivična dela:

(1) **Pokušaj teškog ubistva** –dve tačke, u suprotnosti sa članom 147. stavovi 4, 5. i 10. Krivičnog zakona Kosova (KZK) iz 2003, u vezi sa članom 20. KZK, kažnjivo kaznom zatvora u trajanju od najviše tri četvrtine kazne od deset godina li višegodišnjom kaznom zatvora – tačke 1. i 6;

(2) **Napad na službeno lice pri vršenju službenih dužnosti** – dve tačke, u suprotnosti sa članom 317. stavovi 1, 2. i 3. KZK, kažnjivo kaznom zatvora u trajanju od jedne do deset godina – tačke 4. i 8;

(3) **Teška telesna povreda** – jedna tačka, u suprotnosti sa članom 154. stavovi 1. i 2. KZK, kažnjivo kaznom zatvora u trajanju od jedne do deset godina – tačka 2;

(4) **Neovlašćeno vlasništvo, kontrola, posedovanje ili upotreba oružja** – dve tačke, u suprotnosti sa članom 328. stavovi 1, 2, 3 KZK – tačke 5. i 9;

Nakon 12 javnih ročišta održanih 6. februara 2015, 13. februara 2015, 20. aprila 2015, 21. aprila 2015, 21. maja 2015, 22. maja 2015, 24. jula 2015, 27. jula 2015, 24. avgusta 2015, 29. septembra 2015, 16. oktobra 2015. i 9. novembra 2015, a ovde izrečena 11. novembra 2015. u prisustvu okrivljenog i njegovog branioca g. RG, kao i tužioca STRK g. Andrewa Carneya, nakon većanja i glasanja sudskog veća održanog 9. novembra 2015, shodno članovima 362.1, 364. i 365. ZKPK, donosi sledeću

PRESUDU

Po tački 1 – Pokušaj izvršenja teškog ubistva u saizvršilaštvu, u suprotnosti sa članom 147, stavovi 4, 5. i 10. u vezi sa članovima 20. i 23, sve iz KZK iz 2003. godine, shodno članovima 362.1 i 364.1.3 ZKPK, optuženi **LJ** se

OSLOBAĐA

gorepomenute optužbe, zato jer konkretno u ovom slučaju nije dokazano da je optuženi počinio delo za koje se tereti, i to:

“Dana 15. septembra 2004, oko 01:50 časova, u blizini XXX, Skoplje, u Republici Makedoniji, LJ, u saizvršilaštvu sa još jednim licem, ispalio je pucnje iz pištolja marke “Tokarev” kalibra 7.62 x 25mm, serijskog broja PA4934 na uniformisane policijske službenike ZA, VI i ED, dok su tom ulicom patrolirali označenim policijskim vozilom marke Lada, sa registracijskim oznakama XXX-XX. Svi policijski službenici su zadobili teške telesne povrede od prostrelnih rana kao posledica napada na njihovo vozilo dok se sedeli u istom. Pucavši na tri policijska službenika, LJ je pokušao da tri policajca liši života pod sledećim okolnostima: on je namerno ugrozio živote jednog ili više lica, postupivši okrutno i nasilno i u vreme dok su policajci vršili svoju dužnost zaštite pravnog poretka, otkrivanja krivičnih dela, hapšenja počinitelja krivičnih dela i očuvanja javnog reda i mira”.

Po tački 2 – Teška telesna povreda u saizvršilaštvu, u suprotnosti sa članom 154, stav 1. i 2. u vezi sa članom 23, KZK iz 2003. godine, shodno članovima 362.1 i 364.1.3 ZKPK, okrivljeni **LJ** se

OSLOBAĐA

gorepomenute optužbe, zato jer konkretno u ovom slučaju nije dokazano da je optuženi počinio delo za koje se tereti, i to:

“Dana 15. septembra 2004, oko 01:50 časova, u blizini XXX, Skoplje, u Republici Makedoniji, LJ, u saizvršilaštvu sa još jednim licem, ispalio je pucnje iz pištolja marke “Tokarev” kalibra 7.62 x 25mm, serijskog broja PA4934 na uniformisane policijske službenike ZA, VI i ED, dok su tom ulicom patrolirali označenim policijskim vozilom marke Lada, sa registracijskim oznakama XXX-XX. Kao posledica napada na njih, okrivljeni im je naneo telesne povrede u meri koja je mogla dovesti do toga da im životi budu ugroženi. Osim toga, VIv je povređen do te mere da mu je ovo krivično delo trajno i ozbiljno narušilo zdravlje i da mu je trajno uništilo vitalni organ tela, tako da su morali da mu uklone slezinu kao i jedan deo tankog creva dok mu je metak ostao zaglavljen u blizini jetre. ED je ranjena do te mere da joj je ovo krivično delo trajno i ozbiljno narušilo vitalni deo njenog tela, tako što je pucanj u njen prst doveo do toga da ona izgubi pravilno funkcionisanje leve ruke”.

Po tački 4 – Napad na službeno lice pri vršenju službenih dužnosti u saizvršilaštvu, u suprotnosti sa članom 317, stav 1. i 3. u vezi sa članom 23. KZK iz 2003, shodno članu 362.1 i 364.1.3 ZKPK, okrivljeni **LJ** se

OSLOBAĐA

gorepomenute optužbe, zato jer konkretno u ovom slučaju nije dokazano da je optuženi počinio delo za koje se tereti, i to:

“Dana 15. septembra 2004, oko 01:50 časova, u blizini XXX, Skoplje, u Republici Makedoniji, LJ, u saizvršilaštvu sa još jednim licem, ispalio je pucnje iz pištolja marke “Tokarev” kalibra 7.62 x 25mm, serijskog broja PA4934 na uniformisane policijske službenike ZA, VI i ED, dok su tom ulicom patrolirali označenim policijskim vozilom marke Lada, sa registracijskim oznakama XXX-XX. Urativši to, on je napao službena lica koja su vršila službene dužnosti vezano za javnu bezbednost i očuvanje javnog reda. Sva službena lica su pretrpela teške telesne povrede od prostrelnih rana kao posledica napada na njihovo vozilo”.

Po tački 5 – Neovlašćeno vlasništvo, kontrola, posedovanje ili upotreba oružja u saizvršilaštvu, u suprotnosti sa članom 328, stavovi 1. i 2. u vezi sa članom 23. KZK iz 2003, shodno članu 362.1 i 364.1.3 ZKPK, okrivljeni **LJ** se

OSLOBAĐA

gorepomenute optužbe, jer konkretno u ovom slučaju nije dokazano da je optuženi počinio delo za koje se tereti, i to:

“Dana 15. septembra 2004, oko 01:50 časova, u blizini XXX, Skoplje, u Republici Makedoniji, LJ, u saizvršilaštvu sa još jednim licem, ispalio je pucnje iz pištolja marke “Tokarev” kalibra 7.62 x 25mm, serijskog broja PA4934 na uniformisane policijske službenike ZA, VI i ED, dok su se tom ulicom patrolirali označenim policijskim vozilom marke Lada, sa registracijskim oznakama XXX-XX. U trenutku kada je koristio oružje, uradio je to a da za isto nije imao važeću dozvolu za oružje”.

Po tački 6 – Pokušaj izvršenja teškog ubistva, u suprotnosti sa članom 147, stavovi 10. i 11. u vezi sa članom 15.3. i 20, KZK iz 2003. godine, shodno članu 362.1 i 365.1 ZKPK, okrivljeni **LJ** proglašava se

KRIVIM

u vezi gorepomenute optužbe, jer je konkretno u ovom slučaju dokazano van svake sumnje da je optuženi počinio delo za koje se tereti, i to:

“Dana 24. decembra 2004. godine, oko 20:30 časova, u objektu stan XXX, Tetovo, Republika Makedonija, određeni broj policajaca pripadnika specijalne jedinice, koji su postupajući u okviru svojih službenih dužnosti ušli u iste prostorije sa zakonitom namerom hapšenja LJ, koji je bio predmet naloga za hapšenje. Nakon što su ušli u stan na prednja ulazna vrata i nakon što su glasno izneli upozorenje da su policajci i da stanari treba da stanu mirno i podignu ruke u vis, LJ je, bez ikakvog zakonitog opravdanja ili pravne odbrane, ispalio najmanje 6 pucnja u pravcu barem 2. policijska službenika, iz pištolja tipa “Tokarev” kalibra 7.62 x 25mm, serijskog broja PA 4934, koji je činio deo kompleta oružja koje su on i XhS doneli u stan, a u koji je uključena i jurišna puška Crvena Zastava M92, kalibra 7.62 x 39m, serijskog broja 7685, lanser granata - zolja MGL, kalibra 40mm, neidentifikovanog i izbrisanog serijskog broja kao i neidentifikovane jurišne puške kalibra 7.62 x 39mm. Zajedno sa LJ u stanu su se nalazili i VA, FS, LD i XhS. Jedan od policajaca, svedok “E” je upucan i on je pretpreo tešku povredu iz neidentifikovanog vatrenog oružja. Pucavši u pravcu barem dvojice policijskih službenika, LJ je pokušao da ih liši života, tako što je znao da će smrt nastupiti kao zabranjena posledica njegovog postupka ali on je ipak pristao na ovakav razvoj događaja. On je delovao u trenutku kada su policijski službenici vršili svoje dužnosti zaštite pravnog poretka, otkrivanja krivičnih dela, hapšenja počinitelja krivičnih dela i očuvanja javnog reda i mira”.

Po tački 8 – Napad na službena lica pri vršenju službenih dužnosti u saizvršilaštvu, u suprotnosti sa članom 317, stavovi 1. i 3. u vezi sa članom 23. KZK iz 2003. godine, shodno članovima 362.1 i 364.1.1 ZKPK, okrivljeni **LJ** se

OSLOBAĐA

gorepomenute optužbe, jer konkretno u ovom slučaju to delo za koje se okrivljeni tereti ne predstavlja ZASEBNO krivično delo, zato što se smatra da je

ono SADRŽANO u krivičnom delu iz tačke 6, i to:

“Dana 24. decembra 2004. godine, oko 20:30 časova, u objektu stan XXX, Tetovo, Republika Makedonija, određeni broj policajaca pripadnika specijalne jedinice, koji su postupajući u okviru svojih službenih dužnosti ušli u iste prostorije sa zakonitom namerom hapšenja LJ, koji je bio predmet naloga za hapšenje. Nakon što su ušli u stan na prednja ulazna vrata i nakon što su glasno izneli upozorenje da su policajci i da stanari treba da stanu mirno i podignu ruke u vis, LJ je, bez ikakvog zakonitog opravdanja ili pravne odbrane, ispalio najmanje 6 pucnja u pravcu barem 2. policijska službenika, iz pištolja tipa “Tokarev” kalibra 7.62 x 25mm, serijskog broja PA 4934, koji je činio deo kompleta oružja koje su on i XhS doneli u stan, a u koji je uključena i jurišna puška Crvena Zastava M92, kalibra 7.62 x 39m, serijskog broja 7685, lanser granata - zolja MGL, kalibra 40mm, neidentifikovanog i izbrisanog serijskog broja kao i neidentifikovane jurišne puške kalibra 7.62 x 39mm. LJ je napao službena lica pri vršenju službenih dužnosti vezano za javnu bezbednost i očuvanje javnog reda. Jedno od službenih lica, svedok “E” je upucan i pretrpeo je teške telesne povrede od prostrelnih rana iz neidentifikovanog oružja”.

Po tački 9 – Neovlašćeno vlasništvo, kontrola, posedovanje ili upotreba oružja u saizvršilaštvu, u suprotnosti sa članom 328, stavovi 1. i 2. u vezi sa članom 23. KZK iz 2003, shodno članu 362.1, 363.1.3 i 364.1 ZKPK, okrivljeni **LJ** se

OSLOBAĐA

gorepomenute optužbe, u pogledu optužbe iz člana 328.1 KZK, konkretno u ovom slučaju delo za koje se optuženi terete ne predstavlja ZASEBNO krivično delo, pošto se smatra da je isto delimično SADRŽANO u krivičnom delu u tački 6 (član 364.1 KZK), a povodom optužbi iz člana 328.3 KZK jer konkretno u ovom slučaju nije dokazano da je ovaj optuženi počinio delo koristeći “veliku količinu oružja” kao što je optužen.

Optužba iz člana 328.2 KZK se

ODBIJA

jer je u celini pokrivena amnestijom.

Činjenice u vezi gorepomenute optužbe su sledeće:

“Dana 24. decembra 2004. godine, oko 20:30 časova, u objektu stan XXX, Tetovo, Republika Makedonija, LJ iz pištolja tipa “Tokarev” kalibra 7.62 x 25mm, serijskog broja PA 4934, koji je činio deo kompleta oružja koje su on i XhS doneli u stan, a u

koji je uključena i jurišna puška Crvena Zastava M92, kalibra 7.62 x 39m, serijskog broja 7685, lanser granata - zolja MGL, kalibra 40mm, neidentifikovanog i izbrisanog serijskog broja kao i neidentifikovane jurišne puške kalibra 7.62 x 39mm. U trenutku kada je koristio pištolj "Tokarev" i posedovao ostalo oružje u saizvršilaštvu, uradio je to a da za isto nije imao važeću dozvolu za oružje".

ODREĐIVANJE KAZNE

Shodno članu 365.1 ZKPK i člana 20, 34. do 36, 38, 64. i 65.2 KZK iz 2003. godine, okrivljenom **LJ** se ovim izriče za **tačku 6 –Pokušaj izvršenja teškog ubistva**, u suprotnosti sa članom 147, stav 10. i 11, shodno članu 362.1. i 365. ZKPK, kazna zatvora u trajanju od **6 (šest) godina**;

Vreme već provedeno u sudskom pritvoru biće umanjeno od kazne, tačnije od 10. januara 2014.

TROŠKOVI

LJ je proglašen krivim za jedno krivično delo te je stoga obavezan da nadoknadi troškove krivičnog postupka shodno članu 451.1. i 2. i 453.1. ZKPK, kako je navedeno u članu 450.2 istoga Zakona, osim troškova tumačenja i prevođenja tokom krivičnog postupka. Uzimajući u obzir gorepomenuto, sud ovim određuje iznos od 500 (pet stotina) evra (član 450.2.6 ZKPK) a biće doneto posebno Rešenje u vezi sa ukupnim iznosom sudskih troškova gde će se u obzir uzeti ukupan broj svedoka, broj održanih ročišta kao i zahtevi za međunarodnu pravnu pomoć za koje je on takođe odgovoran (član 451.2 ZKPK).

ODŠTETNI ZAHTEV

U ovom slučaju nema podnetih odštetnih zahteva i nema dokumentacije u spisima predmeta koja dokazuje da oštećenima već nije isplaćena nadoknada u sličnom predmetu koji je bio predmet suđenja u Makedoniji. Pošto nije moguće proveriti da li je ukupan iznos pretrpljene štete već nadoknađen ili ne, i u kom delu, sud upućuje oštećene da nadoknadu štete potraže putem parnične instance; u suprotnom bi ovo suđenje, gde se okrivljeni nalazi u sudskom pritvoru skoro dve godine, bilo značajno odloženo u presudi.

OBRAZLOŽENJE

Istorijat postupka

Dana 21. novembra 2014, tužilac STRK g. Andrew Carney je podigao optužnicu protiv optuženog LJ. Kako bi pružio potporu gorepomenutim optužbama, tužilac STRK izašao je sa spiskom tehničko /dokumentacijskih dokaza (predmeti pronađeni na licu mesta kao i mrlje od krvi i kasniji balistički I DNK izevštaji, i testiranje na nitrite i obdukcija LD, na stranicama 11, 13, 14 do 16, navedeno u celini na stranicama 28 do 40 optužnice) kao i predlaganje 21. svedoka, od toga 17 kao anonimnih svedoka, i jedna određena izjava koja je data putem video-linka iz Makedonije (stranica 23 optužnice).

Iako je okrivljeni prvobitno optužen po 9 tačaka, nakon prvog ročišta održanog 3. decembra 2014, predsednik veća je odbacio dve tačke (tačke 3 i 7) Rešenjem od 5. januara 2015. Ovo Rešenje nije osporeno nijednom žalbom.

Glavni pretres je održan na 12 javnih ročišta, odnosno 6. februara 2015, 13. februara 2015, 20. aprila 2015, 21. aprila 2015, 21. maja 2015, 22. maja 2015, 24. jula 2015, 27. jula 2015, 24. avgusta 2015, 29. septembra 2015, 16. oktobra 2015. i 9. novembra 2015.

Tokom gorepomenutih pretresnih ročišta, ispitano je 17 anonimnih svedoka (4. prvobitno predloženih svedoka su kasnije povučena do strane tužilaštva) putem video-linka iz Makedonije dok su druga 2 svedoka koje je predložila odbrana (koji su povučeni ali ipak ispitani *ex officio* po odluci veća) ispitana u sudnici. Takođe su i svi tehničko/dokumentacijski dokazi navedeni u optužnici ispitani pred većem u skladu i sa načinom koji su strane u postupku smatrale neophodnim.

Većanje i glasanje pretresnog veća održano je 9. novembra 2015. dok je presuda usmeno objavljena na poslednjem javnom ročištu, 11. novembra 2015.

Obrana je na prvom ročištu iznela nekoliko preliminarnih problema proceduralne prirode kao i oni kasniji koji su razmatrani i doneti u Rešenju od 5. januara 2015, koje je doneo predsednik veća. Oспорavanje prihvatljivosti 2 iskaza uzetih od osumnjičenih u prethodnom krivičnom postupku doneto je Rešenjem od 5. januara 2015. ali je na isto ponovo ukazano tokom trajanja glavnog pretresa kada su ti osumnjičeni saslušani u svojstvu svedoka tokom glavnog pretresa. Iako je na ovaj prigovor doneta ista odluka, on zasluđuje da bude pravno procenjen u ovoj presudi, samo u svrhu pojašnjenja.

Okrivljeni je dao iskaz tokom ispitivanja na pretresu, u skladu sa članom 346. ZKPK.

Tužilac STRK je izneo svoju završnu reč dok su okrivljeni i branilac zasebno izneli njihove završne reči.

Okrivljeni je bio prisutan tokom verbalne objave pravosnažne presude.

Nadležnost ovog suda

Sudije koje čine ovo veće nadležni su da sude u ovom predmetu, s obzirom da imaju stvarnu i mesnu nadležnost, prema članu 25. i 29. ZKPK; po odluci predsednika sudija EULEX-a donete 25. novembra 2014. da imenuje postupajuće sudije EULEX-a radi rešavanja ovog predmeta, dok je lokalni sudija imenovan prema važećem rasporedu Osnovnog suda u Gnjilanu. Održano je dvanaest glavnih pretresnih ročišta i stranke nisu imale nikakve primedbe. Stoga, veće ima nadležnost.

Prethodni problem: "korišćenje ranijih izjava na ovom glavnom pretresu koje su dali 2. osumnjičenih u predmetu vezano za sasvim iste činjenice koje su već bile predmet suđenja u Makedoniji"

Prema članu 123. stav 5. ZKPK, "*Izjave okrivljenog u bilo kom kontekstu, ako su date dobrovoljno i bez prinude, prihvataju se tokom glavnog pretresa protiv tog okrivljenog, ali ne i protiv suoptuženika. Takve izjave ne mogu da služe kao jedini ili odlučujući okrivljujući dokaz za osudu*".

U ovom slučaju, VA (25. decembra 2004) i FS (25. i 27. decembra 2004) saslušani su u svojstvu okrivljenih u Makedoniji u različitim postupcima. Međutim, samo je saslušanje FS od 25. decembra 2004. održano u prisustvu njegovog branioca.

Član 123. ZPKK zajedno sa članom 151. stav 1. definiše i predviđa korišćenje izjava i svedočenja datih u prethodnom postupku na pretresima i za okrivljene takođe.

I iskazi i saslušanja u prethodnom postupku mogu se koristiti na glavnom pretresu, iako samo pod određenim uslovima i u određene svrhe (član 123, stav 2. i 3. ZPKK). Međutim, prihvatljivost korišćenja dokaza koji su prethodno prikupljeni radi razjašnjenja s jedne strane i prihvatljivost njihovog korišćenja kao okrivljujućih dokaza s druge strane sasvim su različite stvari.

Član 125, stav 5. ZPKK je jasan u pogledu toga da se prethodne izjave okrivljenog ne mogu koristiti KAO DOKAZ PROTIV suoptuženika. Pitanje je njihove upotrebe radi OKRIVLJENJA, a ne upotrebe istih samo radi pojašnjenja dodatnih izjava iznetih direktno pred većem prilikom saslušanja svedoka. Izjave ove dvojice svedoka, koje su ranije uzete dok su oni imali status okrivljenih u Makedoniji 2004. godine ne mogu i nisu se smatrale dokazima protiv okrivljenog u ovom predmetu, LJ. Naprotiv – kako će kasnije biti objašnjeno – jedini dokaz koje je pretresno veće razmatralo su njihovi iskazi izneti direktno na glavnom pretresu u svojstvu svedoka, u vezi s kojima je pretresno veće takođe razmotrilo i bitnu činjenicu da su oni u početnoj fazi bili klasifikovani kao okrivljeni, ali da kasnije nisu bili optuženi niti im je suđeno u pogledu tih činjenica. Štaviše, da bi se ocenilo da li te raniji izjave date u svojstvu okrivljenih idu u korist trenutno okrivljenom, veće mora prvo da ih upotrebi na suđenju. U stvari, te ranije izjave imaju veoma ograničenu proceduralnu upotrebu u skladu sa članom 123. stav 2. i 3. ZPKK i mogu da služe samo u svrhu pojašnjenja; štaviše, na kraju, teoretski one se mogu pokazati da idu u prilog ovom okrivljenom a ne njegovu štetu, imajući u vidu da član 123. stav 5. ZPKK samo zabranjuje njihovu upotrebu PROTIV okrivljenog u strogo okrivljujuće svrhe.

Imajući u vidu sve ovde objašnjeno, veće nije linearno isključilo upotrebu ranijih izjava svedoka tokom trajanja glavnog pretresa već je dozvolilo njihovu upotrebu samo u svrhu pojašnjenja njihovih trenutnih izjava iznetim pred pretresnim većem. Ukoliko bi se ispostavilo da iste idu na štetu ovog okrivljenog, one nikada ne bi bile iskorišćene kao okrivljujući dokaz, čime bi u potpunosti bio ispoštovan član 123. stav 5. ZKPK. I nisu, u stvari.

Izneti dokazi

Sledeći dokazi su uzeti u obzir kao bitni za konačno razmatranje i kasniju presudu.

Pisani dokazi: Na glavnom pretresu razmotren je sledeći spisak dokumentovanih dokaza, shodno članu 344.1 ZKPK:

- Lekarski izveštaji ZA – registrator I, str. 10-15;
- Lekarski izveštaji Vlv - registrator I, str. 28-42;
- Lekarski izveštaji ED - registrator I, str. 52-69;
- Službena beleška – Zapisnik o tragovima i predmetima pronađenim na licu mesta, Sadržaj i album sa fotografijama mesta događaja - registrator I, str. 70-106;
- Službena beleška - registrator I, str. 107-109;
- Izveštaj sa veštačenja oružja – registrator I, str. 119-121;
- Izveštaj sa veštačenja br. 793/2004– registrator I, str. 122-146;
- Medicinske beleške u vezi svedoka E, registrator II, str. 55-66;
- Planovi ulice, zgrade i stana – registrator III, str. 1-9;
- Dokument potrage Interpola – registrator III, str. 1-9;
- Zapisnik opisa lica mesta – registrator III, str. 10-21;
- Zapisnik o tragovima i predmetima pronađenim na licu mesta tokom pretrage i album sa fotografijama lica mesta – registrator III, str. 22-209;
- Izveštaj sa veštačenja oružja – registrator III, str. 210-215;
- Analiza oružja i dokazi o pražnjenju vatrenog oružja – registrator III, str. 216-219;

- Izveštaj sa veštačenja vatrenog oružja 1178/04, tragovi korišćenja oružja i tragovi biološkog porekla – registrator III, str. 220-246;
- Izveštaj analize tragova vatrenog oružja – registrator III, str. 247-252;
- Forenzički izveštaj o analizi tragova vatrenog oružja - registrator III, str. 253-261;
- Službena beleška 1126/2014 o prisustvu na mestu događaja - registrator III, str. 262-265;
- Izveštaj analize parafinske rukavice i utvrđivanje krvne grupe - registrator III, str. 266-268;
- Potvrda o privremeno zaplenjenim predmetima - registrator III, str. 269-274;
- Veštačenje 1207/2004 tragova vatrenog oružja i tragova krvi - registrator III, str. 276-283;
- Izveštaj sa obdukcije LD - registrator III, str. 284-304;
- Album sa fotografijama - registrator IV, str. 1-11;
- Primopredaja i sažetak lekarskog spisa predmeta LJ - registrator IV, str. 12-15;
- Sadržaj lekarskog spisa predmeta LJ - registrator IV, str. 16-101;
- Otpusna lista sa epikrizom - registrator IV, str. 102-109;
- Album sa fotografijama - registrator IV, str. 167-169;
- Presuda suda u Tetovu – registrator V, str. 1-9;
- Izveštaj u vezi uzimanja uzorka DNK od LJ – registrator V, str. 128-137;
- Rešenje o forenzičkom veštačenju: identifikacija DNK i molekularna i genetska analiza – registrator V, str. 144-159;
- Izveštaj vezano za nalog za obavljanje istražnih radnji u vezi DNK – registrator V, str. 163-166;
- Odgovor iz Makedonije na zahtev za međunarodnu pravnu pomoć – registrator V, str. 167-198;
- Odgovor iz Makedonije na zahtev za međunarodnu pravnu pomoć – registrator VI, str. 78-90;
- Nalog za zaštitu svedoka– registrator VI, str. 176-187;

- Odgovor iz Makedonije na zahtev za međunarodnu pravnu pomoć – regulator VI, str. 217-218;
- Krivična prošlost LJ na Kosovu – regulator X, str. 74

Svedoci: iskazi izneti od strane svedoka na glavnom pretresu:

- ZA, Vlv, ED, putem video-linka iz Skoplja, Makedonija;
- Svedoci A, B, M, C, E, F, G, R, I, J, L, P i Q, svi oni pod statusom anonimnih svedoka putem video-linka iz Skoplja, Makedonija; i
- AK, VA i FS.

Iskazi okrivljenog: izneti pred sud na glavnom pretresu.

Svi zapisi o prethodno prikupljenim izjavama svedoka kao i obaveštenje o potkrepljujućim dokazima vezano za okrivljenog, kako je navedeno u optužnici, upotrebljeni su strogo u ograničenoj meri kako je to dopušteno članom 123. stav 2, 3. i 5. ZKPK, a ne kao dokazi, kako je to *doslovce* opisano u zapisniku.

Sva preostala dokumentacija navedena u optužnici tačno je ocenjena od strane pretresnog veća i smatra se nerelevantnom kao dokaz za ovu presudu.

Obrazloženje presude

Što se tiče činjeničnih osnova i odgovarajućih analiza, nalaza i obrazloženja, ovaj predmet je ovde podeljen – strogo u analitičke svrhe - u 2 odvojena poglavlja: prvo poglavlje se tiče situacije u Skoplju, koja se dogodila 15. septembra 2004. na koju se odnose tačke 1, 2, 4 i 5; i na situaciju u Tetovu, od 24. decembra 2004, na koju se odnose tačke 6, 8 i 9 optužnice. Prema tome,

A) Situacija u Skoplju– 15. septembar 2004: tačke 1, 2, 3 i 5 optužnice

Činjenični osnov:

a. Sledeće relevantne činjenice smatraju se DOKAZANIM:

1. Dana 15. septembra 2004, oko 01:50 časova, u blizini XXX, Skoplje, u Republici Makedoniji, neutvrđeni broj lica čiji identitet nije mogao biti utvrđen, postupajući u saizvršilaštvu, ispalio je pucnje iz pištolja marke "Tokarev" kalibra 7.62 x 25mm, serijskog broja PXXXX na uniformisane policijske službenike ZA, VI i ED, dok su tom ulicom patrolirali označenim policijskim vozilom marke Lada, sa registracijskim oznakama XXX-XX.
2. Svi policijski službenici su zadobili teške telesne povrede od prostrelnih rana kao posledica napada na njihovo vozilo dok se sedeli u istom. Pucavši na tri policijska službenika, gorepomenuta lica pokušala su da liše života policijske službenike time što su s namerom ugrozili živote jednog ili više lica, u vreme dok je troje policijskih službenika obavljalo dužnosti zaštite pravnog poretka i očuvanja javnog reda i mira.
3. Vlv je povređen do te mere da mu je ovo krivično delo trajno i ozbiljno narušilo zdravlje i da mu je trajno uništilo vitalni organ tela, tako da su morali da mu uklone slezinu kao i jedan deo tankog creva dok mu je metak ostao zaglavljen u blizini jetre.
4. ED je ranjena do te mere da joj je ovo krivično delo trajno i ozbiljno narušilo vitalni deo njenog tela, tako što je pucanj u njen prst doveo do toga da ona izgubi pravilnu funkciju leve ruke.
5. Dana 24. decembra 2004. pištolj tipa "Tokarev" kalibra 7.62 x 25mm, serijskog broja PXXXX bio je u posedu LJ, koji je i pucao iz istog, unutar XXX, u Tetovu, Republika Makedonija, koji je činio deo kompleta oružja koje su on i XhS doneli u stan prethodnog dana.

b. Sledeće relevantne činjenice smatraju se NEDOKAZANIM:

6. Da je LJ bio jedno od lica koji su, postupajući u saizvršilaštvu, dana 15. septembra 2004, oko 01:50 časova, u blizini XXX,, Skoplje, u Republici Makedoniji, ispalili pucnje iz pištolja marke "Tokarev" kalibra 7.62 x 25mm, serijskog broja PXXXX na uniformisane policijske službenike ZA, VI i ED, dok su tom ulicom patrolirali označenim policijskim vozilom marke Lada, sa registracijskim oznakama XXX-XX
7. Da je LJ ranije – ili nije – primio pištolja marke Tokarev od XHS, a koji je ovaj prethodno primio od AK iz mesta Kondovo, Makedonija.

Objasnenje i zakljucci:

Što se tiče goreopisanih činjenica, potpuno dosledne izjave policijskih službenika – žrtava - ZA, VI i ED, u kojima se do detalja opisuje incident, - iako niko od njih nije prepoznao nijednog od počinitelaca – smatraju se dovoljnim kako bi se utvrdile kao potpuno dokazane. Što se tiče specifičnosti povreda koje su troje policijskih službenika zadobili, opsežni i nesporni lekarski izveštaji za svaku od žrtava ponaosob, dopuštaju nam zaključak da su povrede apsolutno istinite, štaviše isto je potvrdila i svaka od žrtava u iskazima iznetim u svojstvu svedoka na ovom suđenju. 2 čaure pronađene na licu mesta, navedene u izveštaju, poslate na analizu 2004. godine, u poređenju sa onima pronađenim na mestu događaja od 24. decembra 2004. dopuštaju da ih definitivno identifikujemo i povežemo sa pištoljem "Tokarev" koji je koristio okrivljeni potonjeg datuma van svake razumne sumnje u skladu sa izveštajem Odseka za krivične istrage br. 10.3.6 – 1753/1 od 13.01.2005, registrator III, str. 247-252.

Međutim, nije bilo drugih dokaza kojim bi se povezao pištolj "Tokarev" kao korišćen 15. septembra 2004. sa okrivljenim LJ, osim činjenice da je okrivljeni imao u posedu i koristio isto oružje, u sličnom "modus operandi", 3 meseca i 9 dana kasnije u Tetovu. Nisu pronađeni dokazi u vidu tragova DNK/krvi kako bi bilo moguće povezati okrivljenog sa mestom događaja od 15. septembra 2004. i pukom razlikom verzija u pogledu nabavke tog oružja –da je isto AK dao XhS a ovaj kasnije okrivljenom (LJ), ili da ga je ranije XhS ukrao od grupe AK (AK), ne čini nikakvu značajnu razliku, budući da nijednu od verzija ne može ni na koji način potvrditi XhS, koji je navodno mrtav u ovom trenutku.

Činjenica je da, bez ikakvog priznanja vezano za 15. septembar 2004. i bez ostalih prikupljenih tehničkih dokaza, postojanje osnovane sumnje da je LJ koristio isto to oružje nešto više od 3 meseca pre toga ne podudara se sa uslovom *van svake razumne sumnje* kako to zahteva zakon radi dalje osude zato što ga je takođe koristio i 15. septembra 2004. Međutim, veće jeste utvrdilo da druga situacija nije odvojena od prve razlikom od samo nekoliko sati ili dana, već više od 3 meseca, što ne dovodi do drugog zaključka osim

onog da je u pitanju nedostatak dokaza kojima bi se definitivno povezao optuženi sa situacijom u Skoplju.

B) Situacija u Tetovu – 24. septembar 2004: tačke 6, 8 i 9 optužnice

Činjenični osnov:

*c. Sledeće činjenice relevantne za **tačke 6, 8 i 9**, smatraju se kao DOKAZANE:*

- 1. Dana 24. decembra 2004, negde između 20:00 i 20:30 časova, najmanje 17 policajaca dobilo je zadatak da odu u prostorije na adresi XXX, Tetovo, Makedonija. Oni su obavješteni da se veruje da se okrivljeni nalazi u jednom od stanova u zgradi. Pošto se smatralo da je on izuzetno nasilan, naoružan i opasan, i s obzirom da je za njim izdat veliki broj međunarodnih poternica, zadatak hapšenja poveren je specijalnoj jedinici policije. Pre dolaska na lice mesta, oni su u potpunosti informisani i njima je pokazana fotografija lica okrivljenog kako bi ga lakše prepoznali.*
- 2. Optuženi je u stvari bio predmet ažurirane poternice Interpola koju su izdale Ujedinjene Nacije 19. septembra 2003. i u kojoj se navodi da je on bio predmet mnogobrojnih poternica za različita teška krivična dela uključujući planiranje izvršenja dela terorizma, otmica, nezakonito lišenje slobode, iznuda i teške telesne povrede u zemlji u kojoj je izdat nalog, a za sve poternice u pitanju je bila Srbija i Crna Gora.*
- 3. Najmanje 17 policajaca nalazilo se u zgradi dok je jedan broj njih ostao van zgrade kako bi čuvali stražu u slučaju da okrivljeni pokuša bekstvo.*
- 4. Najmanje 8 policijskih službenika otišlo je na drugi sprat putem stepenica i u koloni stalo ispred vrata stana broj 10.*
- 5. Stan se sastojao od hodnika ispred stana, dnevne sobe/kuhinje, kupatila i tri spavaće sobe.*
- 6. Policajac na čelu kolone nosio je balistički štitić a policajci su bili poređani u tzv. "zmija formaciji". Iako su bili u civilu nosili su pancirne prsluke na kojima je bila ispisana reč 'policija' barem na prednjem delu.*

7. Kolona policajaca je bila spremna da otvori vrata primenom sile. Međutim, kada se jedan od njih dohvatio za kvaku od vrata video je da su vrata otključana te su ih i otvorili.
8. Čim su otvorili nezaključana vrata i povikali upozorenje da su oni pripadnici policije i da stanari trebaju da stanu i podignu ruke u vis, LJ je bez ikakvog zakonitog opravdanja ili pravne odbrane, počeo da puca u pravcu barem 2. policijska službenika iz pištolja marke "Tokarev" kalibra 7.62 x 25mm, serijskog broja PA XXXX i baš u tom trenutku svetla su se ugasila a on se sakrio u poslednjoj spavaćoj sobi stana, odakle je kasnije pucao još 5 puta u istom pravcu kao ranije. Nijedan metak ispaljen na policijske službenike nije imao za posledicu smrt ijednog od njih.
9. Tom prilikom zajedno sa LJ u stanu su takođe bili prisutni i VA, FS i LD, koji su sedeli za stolom u dnevnoj sobi.
10. Skoro istovremeno, XhS, koji se nalazio u srednjoj sobi istog stana, ispalio je neutvrđeni broj hitaca iz jurišne puške kalibra 7.62 x 39mm.
11. Neutvrđeni broj policajaca koji su u tom trenutku krenuli da ulaze u dnevnu sobu se odmah povukao u hodnik a zatim su se ponovo vratili unutra i otvorili vatru u pravcu dve sobe (srednje i poslednje sobe) u pravcu vidljivog bljeska iz vatrenog oružja, uprkos tami dnevne sobe.
12. Tokom razmene vatre jedan od policajaca, svedok "E" je upucan i on je zadobio tešku povredu od paljbe iz neidentifikovanog izvora, koja je došla iz pravca jedne od dve gorepomenute sobe.
13. Odmah nakon što je svedok "E" povikao da je ranjen, policijska jedinica, koja je nastavila da puca onako kako je opisano, povukla se izvan stana u isto vreme spasavajući ranjenog policijskog službenika, koji je sproveden u bolnicu radi lečenja, dok su preostali elementi policije ostali i dalje vani sve dok ponovo nisu ušli u stan kasnije, kada je pucnjava prestala.
14. Svedok 'E' je odveden u bolnicu gde je ustanovljeno da je zadobio povrede od prostrelnih rana u grudni koš i kuk. Njemu je bio potreban period od tri meseca bolovanja da se oporavi, tokom kojeg je bio podvrgnut nizu operaciju, pregleda i intervencija.
15. Tokom razmene goreopisane vatre, ispaljeno je najmanje 6 hitaca iz pištolja marke Tokarev 7.62x25mm PA4934; 25 hitaca iz jurišne puške Crvena Zastava M92 7.62x39mm i 11 hitaca iz neidentifikovane jurišne puške 7.62x39mm a lansirano je i 6 granata koje nisu eksplodirale.

16. LD je preminuo na mestu usled pucnjave iz neidentifikovanog izvora usled razmene vatre kako je gore opisano.
17. VA i FS su se predali jedinici policije nakon što je paljba prestala.
18. LJ je napustio prostorije tako što je pobjegao preko terase ili preko prozora u sobi pod nerazjašnjenim okolnostima, i primljen je i lečen u bolnici u Prištini, na Kosovu, narednog dana u 3:30 časova ujutru, od povreda zadobijenih iz vatrenog oružja u predelu grudnog koša i delu desne potkolenice.
19. XhS je napustio prostorije stana pobjegavši pod istim nerazjašnjenim okolnostima na nepoznatu lokaciju.
20. Jurišna puška 7.62x39mm Crvena Zastava pronađena je ostavljena na prostoru "Europetrola" u blizini gorepomenutog stana pod nepoznatim okolnostima, zajedno sa nekim tragovima krvi u snegu.
21. S ciljem da ne bude uhvaćen i da pobjegne, pucajući u pravcu najmanje dvojice policajaca, LJ je pokušao da ih liši života, iako je znao da smrt može nastupiti kao posledica tog zabranjenog postupka, on je ipak pristupio izvršenju istog.
22. On je delovao u vreme dok su policijski službenici obavljali dužnosti zaštite pravnog poretka, otkrivanja krivičnih dela, hapšenja počinitelaca krivičnih dela i očuvanja javnog reda i mira.
23. XhS je zajedno sa LJ doneo u gorepomenuti stan neutvrđenu količinu oružja, koje je sastojalo od najmanje pištolja marke "Tokarev" kalibra 7.62 x 25mm, serijskog broja PA 4934, sa 1. bojevim metkom pronađenim u cevi, 256 bojeva metka u 15 pakovanja, 8 šaržera za jurišnu pušku sa ukupno 180 bojevih metaka, 54 bojeva metka tipa Winchester, kalibra .308, lanser granata MGL-6, izbrisanog serijskog broja, jurišne puške Crvena Zastava M92, kalibra 7.62 x 39mm, serijskog broja 7685, i neidentifikovane jurišne puške kalibra 7.62 x 39mm i 6 granata, koje su uredno dodate na navedenu količinu municije zato jer je dokazano da su ispaljene.
24. U trenutku korišćenja pištolja "Tokarev" i posedovanja ostalog naoružanja u saizvršilaštvu sa Xafom Shala, LJ je to uradio a da za isto nije imao važeću dozvolu.
25. LJ je 14. februara 2007. osuđen presudom Okružnog suda u Gnjilanu po 2. tačke za otmicu, 4. tačke za nezakonito posedovanje oružja i 3. tačke za

iznudu, za dela počinjena u septembru 2000. Kažnjen je jedinstvenom kaznom u trajanju od 6 godina zatvora.

Sledeće relevantne činjenice, u vezi **TAČAKA 6, 8 i 9**, smatraju se **NEDOKAZANIM**:

26. Da je LJ zajedno sa Xhafa Shalom učestvovao u pucnjavi, kao što je gore dokazano;
27. Da je LJ pucao u pravcu više od dva policijska službenika pre nego što je nestalo svetla i pre nego se sakrio u poslednjoj sobi stana.
28. Da je preostale hice LJ ispalio iz pištolja Tokarev dok se nalazio u poslednjoj sobi stana i da su isti bili usmereni ka više od dvojice policajaca, i da je znao da se u dnevnoj sobi nalazilo više policijskih službenika u trenutku kada su ti hici ispaljeni;
29. Da je LJ ispalio ispalio ijedan metak iz jurišne puške Crvena Zastava M92, kalibra 7.62 x 39m, serijskog broja 7685 ili bilo koje druge neidentifikovane jurišne puške kalibra 7.62 x 39mm, unutar bilo koje sobe u stanu;
30. Da se XhS nalazio samo u srednjoj sobi i da se XhS u nekom drugom trenutku takođe nije nalazio i u poslednjoj sobi, zajedno ili ne sa LJ;
31. Da je LJ ikad pucao iz lansera granata MGL-6, uklonjenog serijskog broja, pronađenog na licu mesta, bilo iz srednje ili iz poslednje sobe;
32. Da je LJ nanišanio i upucao svedoka E;
33. Da je namera LJ bila da takođe ubije što je moguće više policajaca.
34. Da je LJ mislio da policijski službenici nisu bili policija već umesto toga da je u pitanju bila rivalska grupa.

Obrazloženje i zaključci:

Kao početna napomena analizi dokaza, prikupljenih i izvedenih na glavnom pretresu, moraju se uzeti u obzir neke ranije stvari. Činjenice ovde datiraju od 2004. i neminovno je da nakon što je od tada prošlo jedanaest godina da je to imalo negativan uticaj na jačinu i efekte prikupljenih dokaza. Većina dokumentovanih/tehničkih dokaza ne može biti ponovljena čak i kad bi za tako nečim bilo potrebe, a da vreme ne ostavi svoj uticaj na tačnost

činjeničnog opisa dobijenog od svedoka već i na samo postojanje svedoka, gde su neki od istih sada navodno preminuli te se zbog toga ne može doći do određenih iskaza ili se ti iskazi ne mogu ponovo uzeti. S druge strane, iako se broj svedoka koji izjavljuju iste činjenice ne može smatrati malim, ubrzavanje nekih bitnih činjenica je prirodno dovelo neodređenih i delimičnih opisa istih, uzimajući u obzir već proteklo vreme kao i ostale činjenične elemente koji prate to proteklo vreme: neosvetljenost mesta, profesionalna priroda posla koju obavljaju svedoci kao policijski službenici do današnjeg dana i postojanje ranijeg standardnog operativnog plana za standardne situacije kao što je bila ova. Ti važni faktori biće objašnjeni u nastavku zato jer su oni odlučno uzeti u obzir od strane veća prilikom ocenjivanja i kritičke analize iznetih dokaza. Doslednost iznetih dokaza se ne može analizirati samo na osnovu zbira detalja unutar iskaza, već takođe i na osnovu *intra* i *inter* doslednosti, uz obaveznu procenu korišćenja zdravog razuma kao i ostalih paralelnih i na oko nebitnih dokazanih činjenica. Numeracija činjenica onako kako je gore navedeno biće ispoštovana u nastavku obrazloženja presude veća.

Činjenice 1, 2, 3, 4, 7 i 22: Sudu je dostavljeno 13 iskaza policijskih službenika u svojstvu anonimnih svedoka koji su direktno učestvovali u operaciji, i svi oni su dosledno opisali plan, mesto, vreme, metu, metod, broj uključenih policajaca, odgovarajuće zadatke podeljene međusobno u vezi obezbeđenja okoline i zgrade kao i one kojima je zadatak bio da uđu u stan i činjenicu da su vrata bila otključana kao odlučujuću o tome kako se operativni plan dalje razvijao. Svi su dosledno opisali taj zadatak iako ne i njihove pozicije u "*zmija formaciji*", što je i normalno, imajući u vidu repetitivnu prirodu njihovog posla kao i vreme koje je proteklo. Razlog za tu akciju ima dobru osnovu u dokazima iznetim u potrazi Interpola, poternici od 19. septembra 2003 – registrator III, str. 1-9. Iako su svi svedoci imali status anonimnih svedoka, dalja potvrda sledećih činjenica od strane svedoka V. A. i FS, kao i svi dokumentovani dokazi dobijeni kao posledica operacije, ne dozvoljavaju da se zaključi drugačije. Stoga, ovi iskazi svedoka, iako potiču od anonimnih izvora, nisu jedini koji dokazuju sve ove činjenice.

Činjenica 5: U vezi ove činjenice, dovoljno je to što dokumentovani dokaz koji je iznet pred većem a tiče se analize ulice, zgrade i plana stana – registrator III, str. 1-9. apsolutno dosledan sa svim dalje urađenim fotografijama i skicama lica mesta, i da nije protivrečio nijednom drugom dokazu, bilo da je u pitanju iskaz svedoka ili neki drugi dokumentovani dokaz, kao što su zapisnik opisa lica mesta – registrator III, str. 10-21, zapisnik pronađenih tragova i predmeta prilikom pretrage lica mesta i album sa fotografijama lica mesta – registrator III, str. 22-209 i album sa fotografijama - registrator IV, str. 1-11.

Činjenica 6: Svedok J. je potvrdio da je on komandovao akcijom upada i izneo je detalje oko "zmija formacije" gde se na čelu kolone nalazio jedan drugi policajac koji je nosio štit. On je takođe opisao karakteristike štita u pogledu njegove veličine i boje a takođe i detalje u vezi reči POLICIJA ispisane na prednjem delu. Na kraju, bio je ubedljiv kada je jasno rekao su svi policajci bili u civilu i da su svi nosili neprobojne pancirne prsluke na kojima je, napred i pozadi, bila ispisana reč POLICIJA. Ovaj iskaz je samo delimično potvrđen od strane svedoka A, C, E, G – zatim onog koji je nosio štit – R, I i Q, i štaviše nikad ga niko nije porekao. Svedok VA je izjavio da su dvojica policajaca koje je on video kad su se vrata otvorila, bila obučena u policijske uniforme. Formalna kontradiktornost ove potonje izjave mora se analizirati u skladu sa parametrima koji su objašnjeni na početku, a koji uključuju proteklo vreme od 2004. godine, stresnu situaciju kao i kratak vremenski period koji je VA imao onda kada je uputio pogled ka vratima. Veće je u velikoj meri uvereno da, nije da je jednostavno lagao, već je on stekao utisak da su u pitanju bile uniforme zbog sličnosti sa prslucima na kojima je na prednjoj strani bila ispisana reč POLICIJA, kao i na štitu. Prema tome, pretresno veće je uvereno da je njegova izjava samo potvrdila celokupnu istinitost iskaza svih gorepomenutih anonimnih svedoka.

Činjenice 8, 10, 11, 29, 30 i 31: Ove su činjenice razmatrane zajedno kao kritične za krajnju ocenu veća na osnovu izvedenih dokaza. Zaista, veće je otkrilo kako su se različiti iskazi svedoka odrazili na teškoće pri definisanju jasne slike incidenta da bi, na kraju krajeva, to bilo nemoguće nakon određenog nivoa. Razlozi su heterogene prirode, naročito u pogledu dinamike, vremena koje je proteklo, različite percepcije realnosti raznih svedoka koja je već formirana na prethodno definisanom planu i standardne operative

procedure prilikom akcija upada ali pod stresnom situacijom gde su se našli pod paljbom. Imajući u vidu sve izvedene iskaze, veće ih je sve analiziralo i došlo do činjenične verzije da se ista smatrala jedino kompatibilnom sa dokazima izvedenim u celini. Vredno je napomenuti da dokazi neće biti jači samo kao zbir sličnih iskaza, čime će oni biti verodostojniji od drugih izvedenih dokaza u manjem broju. Kritički pregled izvedenih dokaza, sagledani zdravorazumski, mogli bi nekako i ponekad da preokrenu ove kvantitativne primarne zaključke. Što se tiče sporne činjenice da li su glavna vrata bila otključana ili ne, veće je imalo svedoke R, J i K koji su potvrdili tu činjenicu sa jedne strane, a sa druge strane V. A., FS i LJ. Međutim, veće je obavješteno od strane svedoka R, J i K koji su naveli da su postojale određene procedure za probijanje vrata, bila ona zaključana ili otključana, a svedoci R i K su samo trebali srušiti vrata ako je to potrebno, jer je to njihov konkretan zadatak uz formiranje kolone jedan iza drugog, kao i svedok J koji je bio zadužen kao komandant ove operacije. Svi su sasvim konkretno izjavili da nisu morali da probiju vrata u ovoj konkretnoj situaciji. Štaviše, konačna lokacija leša LD, skoro četiri metra od vrata, kako su naveli svedoci A i J, definitivno diskredituje izjavu V. A., FS i LJ u vezi sa ovom konkretnom činjenicom. U vezi sa upozorenjem koje je uzviknuto "Policija! Stop! Ruke gore!", veće nije imalo sumnje, imajući u vidu da su sva 13 policajaca kao anonimni svedoci, kao i VA i FS, jasno to potvrdili. Štaviše, standardna procedura službene policijske jedinice obučene za ovu konkretnu svrhu nije mogla da dozvoli da se dođe do drugačijih zaključaka.

LJ je bila osoba koja je sedela zajedno za stolom sa L. D., V. A. i F. S. u dnevnoj sobi identifikovanog stana, a takođe i osoba koja je zgrabila pištolj i pucala na policijsku jedinicu koja se mogla videti u tom trenutku kao što je potvrdio svedok E koji je prepoznao LJ na slici koja mu je ranije izneta tokom pružanja informacija, kao i VA koji je potvrdio da je LJ imao pištolj na stolu kao i LJ koji nikad nije demantovao ove činjenice, pošto je sudsko veće imalo u vidu potvrdu i identifikaciju DNK sa tragova krvi u stanu i onih prikupljenih u bolnici u Prištini, kojim je identifikovan LJ kao osoba koja je bila prisutna u Tetovu tokom kritične noći, na osnovu veštačenja 1207/2004 tragova vatrenog oružja i tragovi krvi - registrator III, str. 276-283, Izveštaj o uzimanju uzorka DNK LJ -

registrator V, str. 128-137; i veštačenja 1178/04 oružja, tragova vatrenog oružja i tragova biološkog porekla - registrator III, str. 220-246.

Što se tiče dinamike pucnjave (činjenica 11), pojavile su ogromne sumnje i iskazi 10 anonimnih svedoka nisi bili dovoljni da se utvrdi koliko je policajaca bilo na vidiku u datom trenutku kada je LJ pucao iz pištolja pre nego što je utočište pronašao u poslednjoj sobi i pre nego što su se ugasila svetla. Prema rečima V. A., bila su samo dvojica, gde se jedan od njih nalazio iza štita koji je držao. Svedoci R i J takođe pominju dvojicu, međutim svi ostali nisu bili jasni potvrdivši da je unutra bilo više od dvojice pre nego što su se svetla ugasila. Samo je svedok E bio sasvim siguran da se on nalazio u dnevnoj sobi, jasno i detaljno opisavši reakciju optuženog. Anonimni svedoci ispitani pred sudskim većem su uglavnom potvrdili da su ušli u dnevnu sobu, ali tek kasnije kada su oni uzvratili vatru, posebno kada su pucali iz 2 sobe, srednje i posljednja. Policijski službenici su bili sasvim jasno kada su potvrdili da je neposredna reakcija LJ bila takva da je pucao iz pištolja i da se sklonio u zadnju sobu dok su se gasila svetla. U normalnoj situaciji, kao i po početnom operativnom planu, čitava kolona policajaca bi ušla u dnevnu sobu i LJ bi se predao bez ikakve reakcije. Međutim, njegova iznenadna reakcija je izazvala neposredno povlačenje policijske jedinice iz stana, kako su to naveli svedoci A, B i C, gde je deo kolone još uvek bio prisutan, a nekoliko trenutaka kasnije, došlo je do ponovnog ulaska i intenzivne razmene vatre. Druga verzija ne bi bila održiva u kratkom vremenskom okviru kao što je opisano i imajući u vidu da su oni bili suočeni sa reakcijom LJ. Naročito, nije bilo moguće da 8 do 10 policajaca uđu u prostoriju pre nego što je LJ počeo da puca i ušao u spavaću sobu pozadi. Da je vatra uzvraćena istovremeno sa prvobitnim povlačenjem LJ i on ne bi imao dovoljno vremena i prostora da se skloni u spavaću sobu. Uzimajući u obzir obe izjave svedoka E i V. A., veće je zaključilo da nije bilo dovoljno dokaza da se dostigne nivo "van svake sumnje" da je na vidiku bilo više od dva policajca kada je LJ pucao iz pištolja koji je zgrabio pre nego što je ušao u spavaću sobu pozadi i kada su se svetla ugasila. Druga sumnjiva činjenica se tiče pucnjave iz srednje spavaće sobe, navodno od strane Xhafe Shale koji je, prema rečima V. A., FS i LJ (kako se posebno navodi u optužnici) bio prisutan u stanu od prethodnog dana, i da je stigao zajedno sa LJ. Veće je kao istinitu ocenilo tu činjenicu s obzirom na izjave svedoka A, B, C i J

vezane za čaure koji su prikupljene na mestu zločina koje jasno ukazuju da je pucano iz puške i zolja iz srednje spavaće sobe, i iz puške, pištolja i iste zolja iz poslednje spavaće sobe. Istovremena vatra iz obe spavaće sobe, kao što su naveli svedoci B i C, dozvoljavaju zaključak da su dva različita lica pucala. Štaviše, imajući u vidu konkretna mesta sa kojih su ostaci projektila zolja prikupljeni na mestu zločina, ista jasno ukazuju na to da je iz iste zolja pucano i iz srednje i iz poslednje spavaće sobe. Ova konkretna činjenica nužno ukazuje na to da je zolja premeštena iz jedne prostorije u drugu i stoga se javlja još par sumnji: ko je pucao iz zolja u svakoj od soba, da li je XhS bio takođe i u poslednjoj spavaćoj sobi i pucao odatle i u kom trenutku se to moglo dogoditi? Ovim se nužno postavlja pitanje ko je iz poslednje sobe pucao iz puške Crvena Zastava, ostavivši iza sebe čaure koje su kasnije prikupljene na mestu zločina. Imajući u vidu da se vrata obe spavaće sobe graniče jedna sa drugim kao što se može videti iz plana stana i da nijedan svedok nije pomenuo bilo kakvo ljudsko kretanje između prostorija, budući da su svetla bila isključena, nije moguće definitivno zaključiti suprotno.

Dakle, samo meci ispaljeni iz pištolja Tokarev koji se slažu sa 6 čaura koje su kasnije prikupljene se sa sigurnošću mogu pripisati LJ, koje je prethodno predao pištolj pre nego što je ušao u poslednju sobu. Štaviše, prethodni iskaz LJ u kome se priznaje da je moguće da je on pucao iz puške Crvena Zastava se razlikuje od priznanja da je on to učinio. Štaviše, to je izolovana izjava koja nije dopuštena kao jedini dokaz protiv njega (član 123 stav 5 ZKPK).

Ovim je takođe postalo nejasno kako su XhS i LJ napustili stan, u kom momentu, sa kog mesta, da li je LJ bio osoba na koju je svedok J ukazao u svojoj izjavi kada se desila pucnjava i skok sa balkona, ili je to više bio XhS. Nijedan od svedoka nije mogao da prepozna LJ dok je bežao, a još manje i Xh. Sh., ili da detaljnije opiše tu konkretnu činjenicu. Stoga, nema nikakvih dokaza o tome ko je ostavio pušku Crvena Zastava van stana.

Činjenice 12, 13 i 14: Svi svjedoci su dosledno izjavili u vezi s okolnostima vezanim za svedoka E koji je ranjen iz pucnjave koja je dolazila iz jedne od spavaćih soba i okolnostima koje su usledile u vezi sa njegovom evakuacijom u bolnicu, da je sasvim jasno da je svedok E sasvim direktna žrtva što je

potvrđeno iskazima svedoka L i R koji su mu direktno pružali pomoć, kao i lekarskim zapisima iz registratora II, str. 55-66.

Činjenica 15: U vezi sa tim činjenicom, veće se oslonilo na tehničke dokaze koji su proizašli iz prikupljanja predmeta oduzetih na mestu zločina i kasnije obavljenog veštačenja istih, naime: Izveštaja o analizi barutne rukavice i određivanja vrste krvi - registrator III, str. 266-268; veštačenje 1207/2004 tragova vatrenog oružja - registrator III, str. 276-283; Izveštaj o ispitivanju vatrenog oružja - registrator III, str. 210-215; Analiza vatrenog oružja i vatrenog oružja iz koga su ispaljeni dokazi - registrator III, str. 216-219; veštačenje 1178/04 vatrenog oružja, tragova vatrenog oružja i tragova biološkog porekla - registrator III, str. 220-246; Izveštaj o analizi tragova vatrenog oružja - registrator III, str. 247-252; Forenzički izveštaj o analizi tragova vatrenog oružja - registrator III, str. 253-261; Potvrda o privremeno oduzetim predmetima - registrator III, str. 269-274; Sudska službena beleška 1126/2014 o poseti mestu zločina - registrator III, str. 262-265; i veštačenje 1207/2004 tragova vatrenog oružja i tragova krvi - registrator III, str. 276-283.

Činjenice 9, 16 i 17: Ove činjenice su prilično potvrđene od samih V.A. i F.S. i optuženog LJ, u skladu sa zvaničnom beleškom 1126/2014 o poseti mestu zločina u registratoru III, str. 262-265, a u vezi sa prisustvom i smrću L. D., njegovim izveštajem sa obdukcije u registratoru III, str. 284-304 i foto albumom u registratoru IV, str. 1-11, gde svi zajedno potvrđuju iskaz svedoka E i svih onih koji su potvrdili kasniju predaju preživelih.

Činjenice 18 i 19: Imajući u vidu činjenicu da nijedan iskaz nije jasan u pogledu KAKO I KADA su LJ i XhS napustili stan, jedini pozitivan opis je pružio svedok J ukazavši na neidentifikovanu osobu koja napušta poslednju spavaću sobu, puca iz puške i beži preko balkona, dok je dnevna soba bila u mraku. Imajući u vidu veliku mogućnost da su obojica boravila u poslednjoj spavaćoj sobi, zajedno ili jedan od njih u to vreme, s obzirom na čaure ispaljene iz zolja pronađene u obe spavaće sobe, ne može se iz navedenog iskaza izvući nijedan drugi zaključak sa sigurnošću. Vredno je spomenuti da, iako su opisani u optužnici, nije uopšte bilo nikakvih dokaza u vezi sa Xh. Sh., koji je navodno mrtav u ovom trenutku. Što se tiče prisustva LJ u bolnici u

Prištini kao što je detaljno opisano, veće smatra relevantnim Izveštaj o uzimanju uzorka DNK od LJ - registrator V, str. 128-137; Predaju i sažetak zdravstvenog kartona LJ - registrator IV, str. 12-15; Sadržaj zdravstvenog kartona LJ - registrator IV, str. 16-101 i otpusnu istu sa epikrizom - registrator IV, str. 102-109.

Činjenica 20: Zajedno sa nedoslednom izjavom svedoka B, sudsko veće se oslonilo na opis mesta zločina koji potvrđuje da je pronađena puška Crvena Zastava van stana, na snegu, kao i putem sačinjenih fotografija koje se nalaze u registratoru III, str. 77-78.

Činjenice 21, 27, 28 i 33: Čitav opis činjenica koji su pružili svi anonimni svedoci, zajedno sa izjavom LJ tokom glavnog pretresa, omogućilo je sudskom veću da oceni, u vezi s pitanjem *mens rea*, konkretno da su hici koje je ispalio LJ imali za cilj prvenstveno da mu omoguće da pobegne, međutim ne sprečavajući nameru da izvrši ubistvo kao najverovatnije posledice pucnjave u pravcu dva policajca najmanje 6 puta. Međutim, nije bilo dovoljno kako bi se zaključilo da je imao za cilj da ubije što više policajaca, kako proističe iz optužnice. Nisu izvedeni dokazi kojim bi se utvrdilo van svake sumnje da je, dok je pucao iz unutrašnjosti poslednje spavaće sobe, LJ bio svestan da je više od 2 policajca bilo na vidiku koji su se suočili sa pucnjavom, pre nego što je pronašao utočište u spavaćoj sobi, pre nego što su svetla ugašena.

Činjenice 23 i 24: Ove činjenice je priznao LJ koji je opisao kako su on i XhS odneli oddneli ovo oružje u stan prethodnog dana, a isto su potvrdili i studeni VA i FS pred sudskim većem što je u skladu sa slikama koje su sačinili LJ i XhS sa VA FS koje su deo spisa predmeta, foto albumi u registratoru IV, str. 1-11, zajedno sa veštačenjem oružju prikupljenog na mesta zločina kako je ranije pomenuto.

Činjenica 25: Pretresno veće smatra kao valjani dokaz pribavljeni krivični dosije LJ koji potvrđuje presudu od 14. februara 2007. godine, registrator X, str. 74. Nijedna druga presuda (iz Tetovskog suda u registratoru V, str. 1 do 9 ili bilo koja druga, kao što je navedeno u Interpolovom sažetku, registrator III, str. 1

do 9) se ne smatraju relevantnim, pošto se ove druge tiču isključivo osuđujućih presuda u odsustvu što se po kosovskom zakonu ne priznaje kao prethodna valjana presuda.

Činjenica 26: Imajući u vidu izjave svih anonimnih svedoka predloženih pred sudskim većem, nema ni jednog dokaza da, osim činjenice da je istovremena vatra dolazila iz dve različite spavaće sobe - što podrazumeva da su u pucnjavi učestvovali LJ i XhS - nema dokaza da je to bio rezultat zajedničke odluke, u komplementarnoj akciji ili na osnovu prethodno planirane akcije dogovorene između njih dvojice. Sudsko veće je ocenilo postupke koje je LJ izvršio kao posledice njegovih individualnih opcija preuzetih od trenutka kada je počeo da puca i kada je utočište pronašao u poslednjoj spavaćoj sobi. To što je istovremeno pucao i XHS ne može se pripisati LJ, niti u radnjama niti u planu ili ishodu, kao saizvršilaštvo, ili činjenično, kao zajedničko učešće.

Činjenica 32: Iako su dva anonimna svedoka, uključujući svedoka J, istakla da je svedok E ranjen iz vatre koja je dolazila iz jedne od spavaćih soba, veštačenje koje je sprovedeno 2004. godine nije moglo da odredi iz kog oružja je nastala rana. Nakon jedanaest godina, smatralo se da je malo verovatno ponoviti veštačenje, kao i da je u suštini nebitno u odnosu na elemente krivičnih dela koja su u pitanju.

Činjenica 34: Što se tiče greške da je LJ navodno mislio da to nije bila policija koja je uletela u stan, već grupa AK, ona se smatralo potpuno nerazumnom i stoga neistinitom, i nije mogla da pokrene bilo kakve ozbiljne i/ili kredibilne sumnje kod sudskog veća. Zapravo, policijski službenici su ispoštovali sve procedure i standarde jedne takve operacije, koristili su pancirne prsluke i štitove sa oznakama policije koji su na njima bili utisnuti. Interpol je tragao za LJ zbog neizvršenih naloga za hapšenje, što mu je dalo razloga da pobegne od policije. Normalni posmatrač koga ovde predstavljaju VA i FS bi odmah, bez ikakve sumnje, shvatio da je ta grupa bila grupa policajaca. Na kraju, ni u jednom trenutku pucnjave LJ nije imao nameru da uspostavi očekivani i jasan usmeni razgovor iz unutrašnjosti spavaće sobe gde je pobegao. Umesto toga, on je jednostavno otvorio vatru i pobegao na Kosovo.

Pravni osnov

Isključivo u analitičke svrhe, i kao što je već učinjeno, sledeće pravne osnove će ovde biti odvojene u dva seta relevantnih činjeničnih situacija: situacija u Skoplju (tačke 1, 2 4 i 5) i situacija u Tetovu (tačke 6, 8 i 9).

Situacija u Skoplju: tačke 1, 2, 4 i 5

Kao što je viđeno na glavnom pretresu, optuženi LJ se teretio za krivično delo 1, pokušaj izvršenja teškog ubistva u saizvršilaštvu (član 147, stav 4, 5 i 10, 20 i 23 KZK 2003), tačka 2, nanošenje teških telesnih povreda u saizvršilaštvo (članovi 154, stavovi 1 i 2 i 23 KZK 2003); tačka 4, napad na službena lica koja vrše službene dužnosti u saizvršilaštvu (članovi 317, stavovi 1 i 3 i 23 KZK 2003); i neovlašćeno vlasništvo, kontrola, posedovanje ili upotreba oružja u saizvršilaštvu (članovi 328, stavovi 1 i 2 i 23 KZK 2003).

Sva ova krivična dela kao takva zahtevaju i objektivne i subjektivne elemente bi se donela osuđujuća presuda. Bez ijednog od takvih elemenata, presuda će, nužno, biti oslobađajuća. Jedan od ovih elemenata je nužna veza između objektivnih elemenata u celosti, s jedne strane, i optuženog, s druge strane (tzv. subjektivna veza). Drugim rečima, neophodno je dokazati da sve objektivne dokazane činjenice se mogu pripisati optuženom na određeni zakonit način.

Uprkos pravnoj kvalifikaciji koja bi mogla biti pripisana činjenici da je pucano u 3 policajca u Skoplju, kako je opisano u optužnici, u istim okolnostima vezanim za mesta i vreme, bilo da je to delo izvršeno u saizvršilaštvu ili ne, bilo da je to pokušaj ili delo koje za posledicu ima karakteristike istog, da li bi se ove zakonske kvalifikacije u zasebnim tačkama trebale kumulirati, ili bi trebalo da jedna drugu sadrži, sve ovo postaje beskorisno pravno pitanje ukoliko tužilaštvo ne uspe da uspostavi dokazanu vezu između ovih činjenica i optuženog, putem pouzdanih i odlučujućih dokaza.

U datom predmetu, pa samim tim i po tačkama 1, 2 i 4, sudsko veće je zaključilo da nijedna od detaljnih činjenica opisanih u optužnici ne može biti

pripisana optuženom ili bilo kojim drugim identifikovanim osobama kao počinioca istih ili saizvršioca na neophodnom nivou van svake sumnje iz razloga koji su gore objašnjeni. Zbog toga je oslobađajuća presuda u vezi sa ove četiri ranije navedene tačke nužan pravni zaključak, bez ikakvih daljih pravnih razmatranja.

Situacija u Tetovu: tačke 6, 8 i 9

U analitičke svrhe, a imajući u vidu činjenice koje se smatraju dokazanim i koje su detaljno opisane, situacija u Tetovu zahteva poseban pristup svakom od datih tačaka optuženice. Dakle, one će se razmatrati pojedinačno, u redosledu kao što sledi.

A) Tačka 6 – pokušaj teškog ubistva u saizvršilaštvu (članovi 147, § 4, 5 i 10, 20 i 23 KZK 2003)

Član 147 KZK (2003) glasi:

“Kazna zatvora od najmanje deset godina ili dugotrajnog zatvora biće određena bilo kojem licu koje:

(...)

4) *Liši života drugo lice i tom prilikom namerno ugrozi život jednog ili više lica;*

5) *Liši života drugo lice nemilosrdnim i nasilnim ponašanjem;*

(...)

10) *Liši života drugo lice u vreme kad je to lice obavljalo dužnosti zaštite pravnog poretka... hapšenja izvršioca krivičnog dela ... ili održavanja javnog reda i mira;*

11) *Sa umišljajem izvrši dva ili više ubistava...;*

Kao rezultat gore navedenog članka, osnovni elementi ovog teškog krivičnog dela su:

a) ljudska smrt kao rezultat krivičnih radnji;

b) prouzrokovana određenom radnjom (uzročna veza, prema članu 14 KZK); i

c) pod okolnostima koje predviđa jedan ili više od 12 stavova člana 147 KZK 2003.

Pored toga, neophodni su i drugi elementi koji su dodati opštim odredbama:
d) krivična odgovornost (za radnju b) koja se iz umišljaja ili iz nehata pripisuje licu (član 11, stav 1 KZK 2003);

e) u adekvatnom materijalnom stanju kako bi došlo do zakonskog ishoda, završetaka radnje (smrti) ili barem pravog pokušaja (član 20, stav 1 KZK 2003);

f) izvršenje radne pod b), gde lice samo ili udruženo sa drugima učestvuje u istoj radnji (član 23 KZK 2003), ili na nižem nivou, pruža pomoć ili podsticaj nekome da izvrši krivičnu radnju (čl. 24 i 25 KZK 2003).

g) nepostojanje bilo kog razloga koje isključuje krivičnu odgovornost (jedan od članova 7 do 10, 11. 2 ili 3, 12.1, 18 i 19 KZK 2003).

Imajući u vidu sve elemente koji su gore navedeni i dokazane činjenice, sledeća pravna razmatranja, koja dovode do neophodnih zaključaka, su:

1. Smrt i pokušaj lišavanja nekoga njegovog/njenog života i uzročna veza

Iako član 147 KZK 2003 pominje lišavanje nečijeg života kao običan ishod krivične radnje, pokušaj da se to učini se takođe krivično kažnjava.

Što se tiče člana 20, namerna i neposredna radnja koja vodi ka izvršenju krivičnog dela, čak i kada radnja nije okončana ili elementi nameravanog krivičnog dela nisu ispunjeni, takođe predstavlja način izvršenja krivičnog dela.

Prema tome, smrt, kao takva, nije neophodan ishod ili suštinski element zločina koji je u pitanju.

Dokazano je da je optuženi LJ pucao u pravcu najmanje dva policajca koristeći pištolj tipa "Tokarev" kalibra 7.62 k 25 mm, serijski broj PA 4934 i istog trenutka kada su se ugasila svetla on je potražio sklonište u poslednjoj

spavaćoj sobi stana, odakle je kasnije pucao još najmanje 5 puta u istom pravcu kao i ranije.

Takođe je dokazano da je LJ namerno pucao u pravcu dva policijska službenika, tako da je je bio svestan da smrt može nastati kao zabranjena posledica njegove radnje i ipak je pristao na to. Zbog toga je LJ pokušao da liši najmanje dva policijska službenika njihovih života, tako da time što je pucao on je namerno obavio radnju koja bi za ishod imala smrt, što se nije desilo zbog okolnosti koje nisu zavisile od njegove volje i koje su bile van njegove kontrole.

1. Otežavajuće okolnosti

Među ostalim nabrojanim okolnostima, ubistvo je teško ubistvo kada neko:

4) Liši života drugo lice i tom prilikom namerno ugrozi život jednog ili više lica;

5) Liši života drugo lice nemilosrdnim i nasilnim ponašanjem;

(...)

10) Liši života drugo lice u vreme kad je to lice obavljalo dužnosti zaštite pravnog poretka, obezbeđenja ljudi ili imovine ... hapšenja izvršioca krivičnog dela ... ili održavanja javnog reda i mira;

11) Sa umišljajem izvrši dva ili više ubistava...;

Upoređujući stavke 4 i 11, očigledno je da se obe odnose na dati predmet u kojem je dokazano da je optuženi pucao na najmanje dva policijska službenika čime je pokušao da ih liši života. Međutim, one ne mogu istovremeno da se primene. U datom predmetu, razlika leži u umišljaju koji, kako je dokazano, je bio usmeren na lišavanje života više od jednog lica, umesto umišljaja da se jednostavno ugrozi nečiji život. Stoga je sudsko veće odlučilo da preispita prvobitni stav 4 optužbe, kao što stoji u optužnici, i umesto toga da primeni stav 11 na dati predmet.

Osim toga, imajući u vidu činjenice koje su dokazane, sudsko veće je ocenilo da činjenice nisu sastavni deo okolnosti iz stava 5. Zapravo, čin ispaljivanja 6 hitaca na dva policijska službenika predstavlja nasilno i nemilosrdno

ponašanje, ali ne u takvoj nesrazmernoj meri daleko iznad nasilne i nemilosrdne prirode bilo kog drugog fatalnog oružja koji se koristi na običan način. Različita bi bila situacija u kojoj bi se čitava pucnjava (i korišćenje zolja) moglo pripisati optuženom, što nije dokazano. Prema tome, veće je odlučilo da se stav 5 ne primenjuje na dati predmet.

Na kraju, sudsko veće je smatralo da se u velikoj meri može primeniti stav 10 kao još jedna otežavajuća okolnost jer je dokazano da je optuženi *delovao u vreme kada su policajci izvršavali svoju dužnost zaštite pravnog poretka, razotkrivanja krivičnog dela, hvatanja izvršioca krivičnog djela, i održavanja javnog reda i mira.*

2. Konkretni umišljaj za izvršenje krivičnog dela

Prema članu 15 KZK iz 2003, umišljaj može biti direktni ili eventualni. Umışljaj (mens rea) kao čisto subjektivni elementa može se izvući samo iz čitavog skupa objektivnih činjenica u celini, zdravim razumom i poznatim ljudskim prirodom.

Veće je uvidelo da je glavna namera optuženog bila da pobegne/da ne uhvaćen, ali je takođe iznelo da je do smrti policijskih službenika u koje je pucao moglo doći usled pucnjave, sa čime se on složio. Zapravo, to što se najpre sklonio u spavaću sobu i pobegao iz stana kasnije, ali i to što je pucao na policajce, predstavlja celokupnu radnju koja nužno podrazumeva ozbiljan i svesni rizik da će svoje mete lišiti života, kao adekvatna radnja koja direktno uzrokuje smrt. Pored toga, kao što je dokazano, LJ je pucao u najmanje dva policajca pre nego što se sklonio u spavaću sobu i pre nego što su se ugasila svetla.

To znači da je mogao samo da izgradi svoj umışljaj samo na dvema žrtvama. Svaka dalja pucnjava iz spavaće sobe, budući da su svetla bila ugašena, ne može povećati broj predstavljenih žrtava u većem broju od onog koji je na početku predstavljen kada je počeo da puca. Može se tvrditi da je on mogao predvideti da je više policajaca prisutno na mestu događaja kasnije,

što bi se moglo okvalifikovati kao nemarno ponašanje. Međutim umišljaj i nehat uopšte nisu kompatibilni.

Što se tiče pravne kvalifikacije umišljaja, ova vrsta nije najintenzivnija (koja bi direktno imala za cilj ubistvo ove konkretne žrtve), ali nije ni manje intenzivna (eventualno ubistvo žrtava ako bi se uzelo zajedno sa bekstvom i povlačenje policije). Ovaj umišljaj srednjeg nivoa (koji se obično naziva nužnim dolusom) nije predviđen u KZK iz 2003. Međutim, tačan intenzitet ovog dolusa, iako ne negira njegovo postojanje kao stvarni umišljaj, treba da bude razmotren od strane sudskog veća prilikom odmeravanja kazne.

3. Nedostatak zajedničkog učešća (saizvršilaštva)

Član 23 definiše saizvršilaštvo kao ZAJEDNIČKO UČEŠĆE više od jedne osobe u izvršenju krivičnog dela.

Razlika između učešća i zajedničkog učešća leži upravo u umišljaju koji je uvek granica individualne odgovornosti (član 27, stav 1 KZK 2003).

Zajedničko učešće podrazumeva nužni zajednički umišljaj, bilo da je to bilo kroz prethodni skrojen zajednički plan, ili bar putem kasnijeg prećutnog pridržavanja tog plana. Ako dvoje ljudi, čak i kada postupaju slično i istovremeno, ciljaju na istu stvar, to ne predstavlja zajedničku radnju.

U datom predmetu dokazano je da je LJ odmah reagovao na akciju policije koja je ušla u stan, time što je pucao na njih. Ni u jednom trenutku nije dokazano da se XhS u tom trenutku unutar srednje spavaće sobe, prethodno složio sa optuženim da mu pomogne ili da deluje kao deo zajedničke svrhe kako bi pobeo iz stana ili ubio policajce koji su se mogli videti.

Takođe nije dokazano da su obojica istovremeno pobešla iz stana, na istom mestu. Prema tome, sudsko veće je ocenilo trenutne činjenice kao nedovoljne kako bi postojao zajednički umišljaj kojim bi LJ mogao da bude odgovoran za pucnjavu, uključujući i hice ispaljene od strane XhS, onako kako je do nje došlo. Prema tome, sudsko veće smatra da nije dokazano da

je postojala odgovarajuća zajednička radnja kako bi došlo do pravnog koncepta saizvršilaštva.

4. Nedostatak nužne odbrane i nedostatak stvarne zablude

Prema članu 8 KZK iz 2003, nužna odbrana podrazumeva delovanje kako bi se sprečio nezakonit, stvarni i neposredni napad. Napad, kako je zamišljen i sproveden od strane policijske jedinice, konkretan način koji se smatra kao dokazan, bio je sve samo ne nezakonit, s obzirom na zakonske svrhe koje su takođe dokazane. Ovaj razlog je dovoljan da se odbaci eventualna nužna odbrana, jer ne postoji nijedan osnovni zahtev iste.

Takozvana stvarna greška, kako je predviđeno članom 18, stav 1 KZK 2003, podrazumeva da počinitelj nije svestan karakteristike tog dela ili je pogrešno verovao da postoje okolnosti koje bi učinile radnju dopuštenom.

Odbrana koju je izneo LJ zasnovana je na izjavljenoj pogrešnoj percepciji i ubeđenju da je policijska jedinica bila zapravo grupa A. K., suparnička grupa koja je navodno htela da ga ubije. To bi na kraju predstavljalo stvarnu zabludu, budući da je činjenica predstavlja situaciju u kojoj postoji nužna odbrana. Kao što je već objašnjeno, smatralo se da je ova argumentacija potpuno nerazumna i stoga neistinita, bez mogućnosti da kod sudskog veća izazove bilo kakvu ozbiljnu i/ili kredibilnu sumnju.

Policijski službenici su poštovali sve procedure i standarde jedne takve operacije: koristili su pancire i štitove na kojima je bila utisnuta reč *policija*; Interpol je tražio za L J zbog neizvršenog naloga za hapšenje što mu je davalo razlog da beži od policije; normalni posmatrač koga ovde predstavljaju VA i FS su odmah, bez ikakve sumnje, shvatili da je ta grupa bila grupa policajaca. Na kraju, ni u jednom trenutku pucnjave LJ nije imao nameru da uspostavi očekivani i jasan usmeni razgovor iz unutrašnjosti spavaće sobe gde je pobjegao. Umesto toga, on je jednostavno otvorio vatru i pobjegao na Kosovo.

U zaključku, LJ je ispunio sve zakonske uslove i stoga je počinio krivično delo teškog ubistva protivno članu 147 stavovi 10 i 11 KZK iz 2003. godine.

5. Teško ubistvo po novom KZK iz 2013. godine (Zakon 04/L-082)

Tačka 6, koja se u optužnici kvalifikuje kao teško ubistvo, mora i dalje da prođe kroz filter onoga što član 2, stav 2 KZK iz 2003 nameće, a kasnije član 3, stav 2 novog KZK iz 2013, a to je da se mora primeniti najpovoljniji zakon.

Ako se uporede oba zakona, ne samo da je kazna potpuno ista, već su i date otežavajuće okolnosti iste: tamo gde su stajali stavovi 10 i 11 člana 147 KZK iz 2003, sada stoje stavovi 1.9 i 1.11 člana 179 KZK iz 2013. Što se tiče odredbe i apstraktne kazne, novi zakon nije uopšte povoljniji u odnosu na stari.

B) Tačka 8 – napad na službena lica koja vrše službene dužnosti – u saizvršilaštvu (članovi 317, § 1 i 3, i 23 KZK iz 2003)

S obzirom na umišljaj koji je direktno bio usmeren na ubistvo, kao što je dokazano – a ne na napad na službena lica - s jedne strane; i otežavajuću okolnost kao što je predviđeno u stavu 10 člana 147 KZK iz 2003 u vezi sa "lišavanjem života drugog lica u vreme kad je to lice obavljalo dužnosti zaštite pravnog poretka, hapšenja izvršioca krivičnog dela ... ili održavanja javnog reda i mira, sa druge strane, "službeno lice koje vrši službene dužnosti" već predstavlja materijalnu okolnost koja se uzima u obzir po istim činjenicama, i ista okolnost se ne može dva puta uzeti u obzir, jer u datom predmetu napad predstavlja neophodan i adekvatan način koji proizvodi pravni sihod (lišavanje života).

Stoga je jedini mogući zaključak da je tačka 8 apsolutno sadržana tački 6 i ne može se inače samostalno razmatrati i kazniti, bez ikakvih drugih razloga koji se ovde smatraju neophodnim.

C) Tačka 9 - neovlašćeno vlasništvo, kontrola, posedovanje ili upotreba oružja u saizvršilaštvu (članovi 328, stavovi 1 i 2 i 23 KZK 2003)

LJ se tereti i za 1 /upotrebu i 2 /kontrolu, posedovanje ili upotrebu oružja, shodno i stava 1 i stava 2 člana 328 KZK 2003, u saizvršilaštvu sa drugom osobom.

Dokazano je da je LJ zajedno sa Xh Sh doneo u gore pomenuti stan neutvrđenu količinu oružja, koje se sastojala od najmanje pištolja marke "Tokarev" kalibra 7.62 x 25mm, serijskog broja PA 4934, sa 1 bojevim metkom pronađenim u cevi, 256 bojeva metka u 15 pakovanja, 8 šaržera za jurišnu pušku sa ukupno 180 bojevih metaka, 54 bojeva metka tipa Winchester, kalibra .308, lanser granate MGL-6, izbrisanog serijskog broja, jurišne puške Crvena Zastava M92, kalibra 7.62 x 39m, serijskog broja 7685, i neidentifikovane jurišne puške kalibra 7.62 x 39mm i 6 granata, koje su uredno dodate uz navedenu količinu municije jer je dokazano da su iste ispaljene. Pored toga je dokazano da je u trenutku korišćenja pištolja "Tokarev" i posedovanja ostalog naoružanja u saizvršilaštvu sa Xh. Sh., LJ to uradio a da za isto nije imao važeću dozvolu.

Ukratko, LJ je upotrebio pištolj tipa Tokarev sa identifikacionim oznakama kako je gore opisano dok je pucao na dvojicu policijskih službenika. Ovo u potpunosti opisuje član 328 stav 1 KZK iz 2003. Štaviše, on je posedovao i kontrolisao spomenutu listu oružja koje je doneo zajedno sa Xh. Sh., a da nisu bili ovlašćeni za to što takođe uključuje neovlašćeno posedovanje i kontrolu upotrebljenog pištolja tipa Tokarev. Na taj način, njegova radnja takođe je u potpunosti okarakterisana u stavu 2 istog člana KZK iz 2003.

Pretno veće je svesno toga koliko je sporna pravna kvalifikacija da li teško ubistvo sadrži ili ne krivično delo korišćenja određenog oružja neophodnog za izvršenje navedenog teškog ubistva.

S jedne strane, zaštićeno dobro u pitanju se razlikuje jer ubistvo štiti ljudski život dok neovlašćeno korišćenje oružja štiti javni red; s druge strane, prilikom pisanja odredbe vezane za neovlašćeno korišćenje oružja, zakonodavac je smatrao istu samo kao način da predvidi pravu zaštitu od ishoda krivičnih dela - onih koje, na kraju, treba sprečiti.

Drugim rečima, ponekad kažnjavanje određenih radnji služi, jednostavno, u svrhu zaštite od daljih štetnih ishoda, uprkos tome što oni nisu uključeni kao elementi samog krivičnog dela. U datom predmetu, kažnjavanje neovlašćene upotrebe oružja bi u osnovi bila zaštita od štetnih rezultata koje oružje može da proizvede kada se koristi. Imajući ovo u vidu, kada je ciljni ishod efektivno ugrožen (pokušaj teškog ubistva), konkretna upotreba instrumenta kako bi se došlo do takvog ishoda bi bila sadržana u glavnom krivičnim delu, u ovom slučaju, u pokušaju ubistva.

Sudsko veće se opredelilo za ovo poslednje.

Međutim, ostaje neovlašćeno krivično delo posedovanja i kontrole nad kompletnim spiskom oružja koje je gore identifikovano i koje sadrži i pištolj tipa Tokarev.

U skladu sa članom 2 stav 1 Zakona 04/L-209 o amnestiji od 11. jula 2013. godine, svi izvršiocu krivičnih dela navedenih u članu 3 ovog zakona koja su izvršena pre 20. juna 2013. godine, dobiju potpuno izuzeće od krivičnog gonjenja ili od izvršenja kazne za takva dela, u skladu sa uslovima i odredbama istog člana.

Krivično delo neovlašćenog posedovanja i kontrole oružja nalazi se među delima koja su predmet ove amnestije prema članu 3.1.2.5 tog zakona. Pošto nije dokazano nijedno krivično delo "koje je za ishod imalo tešku telesnu povredu ili smrt", prema članu 4.1.3, i pošto nije dokazana ni upotreba pištolja tipa Tokarev, bio bi izuzetak od pomenute amnestije i stoga ne postoji izuzetak u ovom slučaju.

Jedino sporno pitanje u vezi sa delotvornom primenom navedene amnestije na predmetno krivično delo bio bi član 1 istog zakona: eksplicitno se kaže da se odnosi na "gonjenje za ona krivična dela koja su počinjena pre 20. juna 2013. godine u okviru teritorije koja sada čini Republiku Kosovo".

Dati predmet je izvršen van teritorije koja sada čini Republiku Kosovo, odnosno u stanu xxx, Tetovo, Makedonija.

Svesno toga, veće je utvrdilo da je uslov za krivično gonjenje to "da je delo TAKOĐE kažnjivo na mestu njegovog izvršenja", međutim merodavni zakon (u celosti) je samo kosovski zakon (član 101 KZK, stavovi 1 i 2 2013 i član 115, stav 3 KZK 2012).

Iako Kosovo ne može da odredi amnestiju za postupke počinjene u drugim državama, zbog nedostatka suvereniteta nad takvim državama, radnja gonjenja na Kosovu za krivično delo počinjeno van Kosova od strane kosovskog državljanina kada je u sličnom slučaju počinjeno unutar Kosova, ista radnja se nužno zaustavila amnestijom (bez da je to krivično delo koje se goni na Kosovu kao prvi uslov), onda bi to predstavljalo suprotno kršenje suvereniteta: Kosovo bi prihvatilo vrednost koja se pripisuje delima kao da su krivične prirode a ne od strane druge države na štetu sopstvene vrednosti Kosova.

Stoga je sudsko veće zaključilo da, iako se amnestija ne može proglasiti za dela počinjena van Kosova iz razloga međudržavnog suvereniteta, ona se mora važiti i za krivično gonjenje na Kosovu na osnovu sličnih činjenica jer, pre svega, to krivično delo mora biti zločin unutar Kosova. Kriterijumi cenzure da krivično delo mora biti kažnjivo TAKOĐE i na mestu gde je izvršeno, podrazumevaju primarnu mogućnosti krivičnog gonjenja i kažnjavanja dela na Kosovu, posebno zato što ne može biti u isključivoj saglasnosti sa kriterijumima stranih država. U takvim stvarima moraju prevladati kriterijumi na Kosovu.

ODMERAIVANJE KAZNE

Što se tiče člana 3.2 novog KZK, kao i člana 2, stav 2 prethodnog KZK, primenjuje se najpovoljniji zakon, što podrazumeva, po načelu, obračunavanje kazni i detaljnu analizu globalnih apstraktnih režima.

Shodno članu 34.1 i 2 prethodnog KZK, kazne koje će se izreći imaju tri različite i kumulativne svrhe: da spreče počinioca da izvrši krivična dela u budućnosti, da ga rehabilituje i da spreči druge osobe da izvrše krivična dela. Član 41 KZK

uvodi dve nove svrhe koje se uopšteno uzimaju u obzir, zajedno sa gore pomenutim.

Što se tiče obračunavanja kazni, član 64.1 prethodnog KZK je utvrdio kriterijume koji treba razmotriti, ograničenja i otežavajuće i olakšavajuće okolnosti. Član 73 KZK ne uspostavlja drugačiji sistem, a na isti način treba uzeti u obzir olakšavajuće i otežavajuće okolnosti.

Član 71 KZK i član 80 KZK utvrđuju iste kriterijume za odmeravanje kazne.

Mora se napomenuti da se nijedan od definisanih režima ne može razmatrati sumarno i apstraktno kao povoljniji ili nepovoljniji po osuđenu osobu, uzimajući u obzir samo apstraktne okvire kazne. Stoga će se ova zaključna operacija izvršiti po osnovu konkretnih okolnosti. Stoga,

U vezi sa teškim ubistvom, član 147 KZK (2003) glasi,

“Kazna zatvora od najmanje deset godina ili dugotrajnog zatvora biće određena bilo kojem licu koje:

(...)

10) Liši života drugo lice u vreme kad je to lice obavljalo dužnosti zaštite pravnog poretka ... hapšenja izvršioca krivičnog dela ... ili održavanja javnog reda i mira;

11) Sa umišljajem izvrši dva ili više ubistava....“

Član 179 KZK (2012) uspostavlja upravo isti okvir kažnjavanja kao i iste otežavajuće okolnosti - stav 1.9 odnosi se na oduzimanje života službenom licu kada to lice izvršava svoje službene ili srodne dužnosti; i stav 1.11 koji se odnosi na namerno izvršenje dva ili više ubistava.

Apstraktno gledano, nema odgovarajuće razlike između dva režima kažnjavanja kao što je propisano. Ipak, celi režim se mora razmotriti.

Što se tiče ovog konkretnog pitanja, za pokušaj izvršenja zločina, postoje značajne razlike koje nužno utiču na konačni ishod presude.

Zapravo, po članu 20 KZK (2003), stav 3 *"Lice koje izvrši pokušaj krivičnog dela biće kažnjeno blaže nego izvršilac, u skladu sa članom 65 (2) ovog Zakona.*

Član 65, stav 2 ranije pomenutog zakona glasi: *"Kazna određena za pokušaj... ne sme da bude veća od tri četvrtine najviše kazne propisane za dato krivično delo. Pored toga, član 66 stav 1 propisuje da "sud može da odredi kaznu ispod granice propisane zakonom... kada zakon propisuje da kažnjavanje izvršioca može da bude ublaženo".*

U zajedničkom tumačenju članova 20 i 66, mogućnost ublažavanja kazne postaje obavezna. U suprotnom, obaveza kažnjavanja počinioca kao što je direktno utvrđena članom 20, stav 3, biće prekršene ako se ne mora nužno primeniti.

Primenjujući granice ublažavanja kazne, kako je definisano članom 67 stav 1.3 u vezi sa članom 65 stav 2 KZK (2003), ublažena kazna za krivično delo ubistva u pokušaju o kome se ovde radi kretala bi se od 1 godine do 30 godina zatvora.

Krivični zakon Kosova (2012) predviđa strožiju kaznu za svaki pokušaj. Član 28, stav 3 glasi: *"Lice koje je pokušalo da izvrši krivično delo kazniće se kao da je to delo izvršilo, ali se kazna može umanjiti".*

Ako se uporede oba režima, kazna se MOŽE umanjiti prema novom zakonu, ali je obavezno ublažiti istu u skladu sa starim zakonom.

Sa druge strane, čak i ako se ublaži u skladu sa novim zakonom, u skladu sa članom 76. stav 1.1, za predmetno krivično delo minimalna zatvorska kazna koja se konkretno izriče ne bi trebalo da bude ispod 5 godina zatvora. Prema prethodnom zakonu (2003), minimalna kazna je znatno niža od ove, kao što je ranije bilo izloženo.

U zaključku, prethodni KZK (2003) je nužno povoljniji od novog i primjenjuje se u datom predmetu.

Član 64 KZK (2003), koji je primenjiv zakon u ovom predmetu, propisuje da će sud imati u vidu "svrhu kazne, sve okolnosti koje su od značaja za ublažavanje ili pooštavanje kazne, a naročito stepen krivične odgovornosti, pobude iz kojih je delo izvršeno, stepen ugrožavanja ili povrede zaštićenog dobra, okolnosti pod kojima je delo izvršeno, ranije ponašanje izvršioca, njegovo izjašnjavanje o krivici, lične prilike izvršioca i držanje posle izvršenja krivičnog dela. Kazna mora da bude srazmerna težini krivičnog dela i ponašanju i prilikama izvršioca."

S jedne strane, veće je imalo u vidu srednji stepen svoje krivične odgovornosti: umišlja nije bio na najvišem nivou kako bi dostigao tipičan direktni *dolus*, ali, prevazilazi eventualni *dolus*, pošto je lišavanje života bilo više nego verovatna posledica; kao i intenzitet opasnosti ili povrede zaštićenog dobra koji je visok pošto je 6 hitaca ispaljeno uperenih u pravcu nekoga, što je po prirodi vrlo opasno. Prema tome, veće je ocenilo da konkretna kazna ne može biti manja od 5 godina zatvora.

S druge strane, težina dela, s obzirom da nije dokazano da su posledice bile štetne povrede, onda se mora smatrati da je težina dela niska; razlozi za izvršenje dela nisu pravno prihvatljivi, s obzorom na to da ih policija nije uhvatila se ne može uopšte smatrati kao olakšavajuća okolnost. Pored toga, okolnosti tog dela nisu otkrile nikakav predumišljaj, već neposrednu reakciju. Vreme koje je proteklo od događaja takođe se računa u korist optuženog. Konačno, što se tiče prethodnog ponašanja izvršioca, nije bilo prethodnih osuđujućih presuda, a jedina, iako se odnosi na činjenice iz 2000. godine, uspostavila je svoju prirodnu pravnu cenzuru tek 2007. godine kada je presuda izrečena.

Sve druge izrečene osuđujuće presude su donete u odsustvu i ne mogu se smatrati važećim u skladu sa kosovskim zakonom po svim mogućim efektima. Prema tome, veće je ocenilo da konkretna kazna ne može biti veća od 7 godina zatvora.

Uzimajući u obzir sve ove okolnosti, sud je utvrdio da je **6 (šest) godina zatvora** adekvatna kazna.

ODŠTETNI ZAHTEVI

Zbog činjenice da su žrtve iz druge države i većina njih je pod merom skrivenog identiteta, s obzirom da su učestvovali u prethodnom suđenju u Tetovu po istom predmetu, i s obzirom na to da je optuženi u sudskom pritvoru, a i kako bi se najbolje iskoristilo vreme preostalo za ubrzano suđenje, kao što je zatraženo, i vreme potrebno za dokazne radnje koje zahtevaju prikupljanje svih činjenica vezanih za eventualne zahteve za odštetu, pretresno veće je donelo odluku da uputi žrtve na odgovarajuće sudove gde mogu da podnesu odštetne zahteve u građanskoj parnici.

Shodno navedenom, odlučeno je kao što stoji u izreci.

Pravni lek: Tužilaštvo i osuđena lica mogu da podnesu žalbu na ovu presudu Apelacionim sudu, a preko Osnovnog suda u Prizrenu, u roku od 15 (petnaest) dana od uručenja kompletne presude u pisanom obliku stranama u postupku, shodno članovima 380, stav 1, 381, stav 1 i 388, stav 1 ZKPK.

Gjilan/Gnjilane, 14. decembar 2015.

Vitor Hugo Pardal
predsednik veća

Muhamet Musliu
sudski zapisničar